

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 17-05-2805 מדיקל נ' ברישב

בפני כבוד השופט אלון אינפלד

מבקשת אריאל מדיקל

נגד

משיבה אלכסנדרה ברישב

החלטה

- 1 לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בבאר שבע (כבי
2 השופטת דרורה בית אור), שניתן ביום 19.4.17, בו התקבלה באופן חלקי תביעת המשיבה נגד
3 המבקשת בגין משלוח הודעות פרסומיות בניגוד לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982
4 (להלן: "חוק התקשורת"). המבקשת חויבה בתשלום פיצויים בסך 10,000 ש"ח וכן בהוצאות משפט
5 בסך 500 ₪.
- 6 כעולה מפסק הדין, מהאזכורים המצוינים בו, המסמכים וגרסאות הצדדים, המבקשת שלחה
7 לטלפון הנייד של המשיבה 20 מסרונים בעלי תוכן פרסומי (הודעות המכונות "spam"), המעודדות
8 לרכוש את שירותיה, בלא הסכמה מפורשת בכתב מצד המשיבה לקבלת הודעות אלה, ובניגוד לנדרש
9 בסעיף 30 א לחוק התקשורת.
- 10 אין חולק, כי המבקשת היא זו אשר אחראית למשלוח 20 ההודעות הפרסומיות. אין חולק גם, כי
11 המשיבה לא נתנה למבקשת כל הסכמה בכתב לשגר אליה את אותן דברי פרסומת. אין אף מחלוקת
12 כי המשיבה לא פעלה לשם הסרת הודעות אלה, לא על ידי הקשה על קישורית "הסרה", ולא בדרך
13 אחרת.
- 14 לטענת המבקשת, המשיבה קיבלה מסרונים מהמבקשת, לאחר שפנתה למבקשת בפנייה טלפונית
15 יזומה, על מנת לקבל פרטים על עסקיה, ואף השאירה את מספר הטלפון שלה אצל המבקשת. זאת
16 תוך "נטילת סיכון" כי ישוגרו אליה דברי פרסומת מטעמה. עוד טענה המבקשת, כי המשיבה לא
17 ביצעה פעולה פשוטה הנדרשת להסרתה מרשימת התפוצה ואף לא פנתה למבקשת בכל דרך שהיא
18 לשם כך. בכך, לשיטת המבקשת, פעלה המשיבה בחוסר תום לב ובהתנהגות מכוונת, במטרה
19 להתעשר על חשבון המבקשת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 17-05-2805 מדיקל נ' ברישב

1 בפסק דינו קבע בית משפט קמא, כי לא נקבעה בחוק חובה על נמען להשתמש בפעולת ההסרה,
2 במידה והיא מופיעה בתוך ההודעה, וכי הנמען רשאי להימנע מפעולה זו עקב הסיכון לחשיפת
3 המשתמש לנזקים באינטרנט. במכלול השיקולים שפורטו בפסק הדין, ביניהם, היעדר הסכמה
4 מפורשת בכתב מטעם המשיבה לקבלת ההודעות, היעדר פנייה מטעם המשיבה לחדול ממשלוח
5 ההודעות, וכן העובדה כי 17 הודעות מתוך ה-20 לא כללו אפשרות "הסרה", פסק בית המשפט פיצוי
6 בסך 500 ₪ עבור כל הודעת פרסומת ובסך הכל פיצוי בגובה 10,000 ש"ח והוצאות משפט בסך 500
7 ₪.

8 בבקשת רשות הערעור חזרה המבקשת על עיקר הטענות שנטענו בערכאה הדיונית. לשיטתה,
9 המשיבה היא זו אשר התקשרה מרצונה עם המבקשת לקבלת פרטים אודות שירותיה, והותירה
10 אצלה את פרטיה האישיים, לרבות מספר הטלפון שלה לשם קבלת אותו מידע. עוד טענה, כי, בעת
11 מסירת הפרטים באותה שיחה טלפונית, נטלה על עצמה המשיבה סיכון כי ישוגרו אליה דברי
12 פרסומת מאת המבקשת. עוד סבורה המבקשת, כי המשיבה בהתנהגותה הכשילה אותה במכוון, בכך
13 שבעצם השארת הפרטים גררה היא את המבקשת לשגר אליה מסרונים בעלי תוכן שיווקי. לטענתה,
14 ההתעניינות בשירותי המבקשת והשארת הפרטים במטרה להתעדכן במבצעים מטעם המבקשת,
15 מהווים הסכמה מצד המשיבה לקבלת ההודעות. לשיטת המבקשת מתקיים החריג הקבוע בסעיף
16 30א(ג)(1) לחוק, או לכל הפחות יש לראות בהתנהגות המשיבה משום "הסתכנות מרצון" בקשר
17 לאפשרות לקבלת דברי פרסומת.

18 המבקשת טענה גם, כי המשיבה יכלה בקלות ליצור קשר עם המבקשת, עם קבלת המסרון הראשון,
19 ולדרוש את הסרתה מרשימת התפוצה. משלא עשתה כן, וצברה במכוון כמות כה גדולה של הודעות,
20 הרי שהתנהגותה נגועה בחוסר תום לב.

21 בהודעת הבהרה לבית המשפט מטעם המבקשת, נטען כי לא ניתן למבקשת יומה בבית המשפט.
22 המבקשת טענה כי לא התאפשר לנציגה לחקור את המשיבה בחקירה נגדית. לו היה הדבר מתאפשר
23 הייתה המשיבה נחקרת לעניין הקשר שיצרה עם המבקשת לקבלת המידע, העובדה שיכלה להסיר
24 בנקל קבלת ההודעות והעובדה שאגרה מספר רב של הודעות במטרה למלא את "הקופה".

דיון

25 לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור, ובהודעת הבהרה על נספחיה, הגעתי למסקנה ולפיה דין
26 הבקשה להידחות אף ללא צורך בתגובה.
27
28

29 הלכה היא כי "ההליך המשפטי בבית המשפט לתביעות קטנות נועד להיות הליך פשוט ומהיר,
30 וכדי לשמור על תכלית זו נקבעה ההלכה לפיה אמת המידה למתן רשות ערעור על פסקי דינו היא
31 מחמירה במיוחד, כשרשות זו תינתן רק במקרים חריגים ביותר בהם נפל פגם מהותי הדורש את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 17-05-2805 מדיקל נ' ברישב

- 1 התערבותה של ערכאת הערעור" (רע"א 1196/15 צח בר נ' פורטל, מיום 18.3.2015). בנסיבות
2 המקרה דנן, אין כדי להצדיק מתן רשות ערעור על פי הקריטריונים שנקבעו בפסיקה, ואסביר.
3
4 סעיף 30א(ב) לחוק קובע מפורשות כי: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה,
5 מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת
6 מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת" (ההדגשה אינה
7 במקור). סעיף 30א(ג) לחוק, אליו מפנה המבקשת כולל חריג לאיסור הכללי. חריג, על פיו רשאי
8 מפרסם לשגר דבר פרסומת, אף ללא קבלת הסכמת הנמען בכתב כאמור בסעיף 30א(ב), אם
9 מתקיימת סדרת תנאים הקבועה בחוק. תנאים, המלמדים כי למעשה ניתנה הסכמה, אף על פי
10 שאינה הסכמה מפורשת בכתב.
- 11 בענייננו, בית המשפט קמא קבע, לאחר שהתרשם מן הצדדים ומן הראיות אשר הוצגו בפניו, כי
12 המבקשת לא קיבלה הסכמה מפורשת מראש מהמשיבה לקבלת דברי הפרסומת. יאמר כי הקביעה
13 כי לא התקיימו התנאים הקבועים בחוק למשלוח דבר פרסומת היא קביעה נכונה. זאת, אף אם
14 ההנמקה אינה מדויקת, באשר בית המשפט מפנה לסעיף 30א(ב) לחוק התקשרות, במקום לסעיף
15 30א(ג) לאותו חוק, עליו הסתמכה המבקשת.
- 16 יובהר כי, בניגוד לטענת המבקשת, אין די בעצם מסירת הפרטים למבקשת. אף אין די בעצם
17 ההתעניינות של המשיבה וקביעת התור אצל המבקשת. שכן, לא די בקיום הוראות הרישא של סעיף
18 30א(ג)(1) לחוק, כדי להוות אישור כדין לקבלת דברי פרסומת מטעם המבקשת. שכן החריג הקבוע
19 בסעיף 30א(ג) לחוק קובע כי האפשרות לשלוח דברי פרסומת תלויה "בהתקיים כל אלה" (ההדגשה
20 נוספה), ובין השאר: "הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או
21 במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח
22 דבר פרסומת מטעמו." (בסעיף 30א(ג)(1) לחוק); כי "המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע כי הוא
23 מסרב..." (בסעיף 30א(ג)(2) לחוק); וכי "דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה ...
24 " (למוצר שלגביו התקיים מו"מ) (סעיף 30א(ג)(3) לחוק). מכאן, שבתביעה כזו לא די למפרסם
25 להוכיח כי ניתנו פרטים או הייתה התעניינות במוצר, עליו להוכיח כי הודע לפונה כי הפרטים
26 שימסור ישמשו למשלוח פרסומת, כי ניתנה הזדמנות לסרב וכי הפרסומת מציעות שירות דומה
27 למה שנתבקש לכתחילה.
- 28 המבקשת טוענת שיש בידה להוכיח אך ורק רכיב אחד מתוך הארבעה, היינו כי הפרטים נמסרו
29 במסגרת מו"מ. המבקשת כלל אינה טוענת כי יש בידה להוכיח כי ניתנה אזהרה בדבר אפשרות
30 משלוח פרסומת וכי לאחר ההסבר ניתנה הזדמנות לסרב. יתרה מכך, פניית המשיבה (על פי הנספח
31 להודעה המשלימה) הייתה בעניין הסרת שיער, אך עיון בפרסומת עצמן מלמד כי מדובר בפרסומת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 17-05-2805 מדיקל נ' ברישב

1 לטיפול יופי שונים ומגוונים, לרבות הסרת שומן, הרחבת שפתיים ועוד עניינים שאינם נוגעים
2 להסרת שיער. חלק מהפרסומות לא כללו כלל פרסום אודות הסרת שיער. מכאן, שאף התנאי
3 הרביעי לא התקיים.

4 עוד ייאמר, כי במועד הדיון המבקשת מסרה לבית המשפט, כי המשיבה היא זו אשר התקשרה אליה
5 על מנת לקבל פרטים וברגע שהותירה את פרטיה, אז המבקשת שמרה את הפרטים אצלה. בהמשך
6 מסרה, כי "אין אישור בכתב שהיא מאשרת לקבל הודעות. יתכן שזו הייתה טעות אנוש ששמה של
7 התובעת נפל לתוך רשימה של אנשים שכן אישרו" (פרוטוקול הדיון מיום 19.4.17, עמ' 1). משמע,
8 בניגוד לנטען בבקשה למתן רשות ערעור, ייתכן ששילוב המשיבה ברישמת מקבלי הפרסומות נעשתה
9 בכלל בשגגה, ולא משום שהתקיימו התנאים לכך.

10

11 **סיכומו של דבר**, הטענה המשפטית העיקרית אותה טוענת המבקשת הינה שגוייה, שכן לא הוכח כי
12 התקיימו התנאים האמורים בסעיף 30א (ג) לחוק.

13 לעניין **סכום הפיצוי** שנפסק על ידי בית משפט קמא, הרי שבית המשפט לא קבע את הסכום המרבי
14 לכל הודעה אלא את חציו. בנסיבות המפורטות לעיל, זוהי תוצאה מאוזנת שלוקחת בחשבון כי
15 המשיבה יכולה הייתה בדרך כלשהי לבקש את הסרת ההודעות. אף אם ניתן היה להעריך הפיצוי
16 המתאים אחרת, הרי שמדובר בעניין שהוא בשיקול דעתו של בית המשפט, ולא ראוי ליתן בגין עניין
17 זה רשות ערעור.

18

19 נוכח האמור לעיל, **הבקשה למתן רשות ערעור נדחית**, ללא צורך בתשובה.
20 בהעדר תשובה, **אין צו להוצאות**.

21

העירבון יושב למבקשת.

22

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

23

24

ניתנה היום, ב' אב תשע"ז, 25 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

25

אלון אינפלד, שופט

26
27